

Hvis myndighederne i det land, der har meddelt udlændingen opholdstilladelse, efter konsultationer med myndighederne i det land, der har truffet endelig afgørelse om udsendelse, finder grundlag for at inddrage den pågældende udlændings opholdstilladelse, vil der kunne træffes afgørelse om udsendelse efter § 27 b, stk. 1.

Hvis myndighederne i det land, der har meddelt udlændingen opholdstilladelse, ikke finder grundlag for at inddrage den pågældende udlændings opholdstilladelse, fremgår det af den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 3, 2. pkt., at der ikke træffes afgørelse om udsendelse af den pågældende efter § 27 b, stk. 1.

Det bemærkes i den forbindelse, at udlændinge med opholdstilladelse i et andet Schengenland efter udlændingelovens § 2 b, stk. 1, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Danmark eller et andet Schengenland end det land, der har udstedt tilladelsen. Når udlændingen har opholdt sig her i landet i den tilladte periode, påhviler det den pågældende at udrejse af landet, jf. udlændingelovens § 30. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b, stk. 4, finder udlændingelovens § 26 tilsvarende anvendelse ved afgørelser om udsendelse efter § 27 b, stk. 1. Det betyder, at der ved afgørelsen skal tages hensyn til, om udsendelsen må antages at virke særlig belastende, bl.a. på grund af udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund eller udlændingens personlige forhold i øvrigt.

Det foreslås, at afgørelser efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b træffes af Udlændingestyrelsen, og at Udlændingestyrelsens afgørelse kan påklages til Indrigsministeriet, jf. udlændingelovens § 46. En sådan påklage har normalt ikke opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3. Afgørelser om udsendelse efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b skal indeholde en udrejsefrist, der foreslås at kunne fastsættes til straks, jf. nærmere herom i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7 og 8.

Når der er truffet afgørelse om udsendelse efter § 27 b, og den fastsatte udrejsefrist er udløbet, påhviler det udlændingen at udrejse af landet, jf. udlændingelovens § 30, stk. 1, hvorefter en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitlerne 1 og 3-5 a – herunder også det foreslåede kapitel 4 a – ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse. Hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 34 kan politiet, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt en udlænding skal udsendes under henvisning til, at den pågældende udlænding ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i udlændingelovens kapitlerne 1 og 3-5 a – herunder også det foreslåede kapitel 4 a – beslutte, at den pågældende f.eks. skal deponere sit pas hos politiet eller give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter. Tilsvarende gælder, indtil en sådan afgørelse kan iværksættes.

Efter udlændingelovens § 36, 1. pkt., kan politiet endvidere bestemme, at en udlænding skal frihedsberøves, såfremt de i udlændingelovens § 34 nævnte mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udsendelse af en udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitlerne 1 og 3-5 a – herunder også det foreslåede kapitel 4 a – ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 27 c, at Udlændingestyrelsen, når en udlænding, som er omfattet af § 27 b, er udrejst eller udsendt af landet, uden udlændingens samtykke underretter det Schengenland eller det land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, hvor der er truffet endelig afgørelse om udsendelse af den pågældende, herom, jf. herved direktivets artikel 6, sidste led.

Det vil naturligvis være en forudsætning for anvendelsen af de foreslåede bestemmelser i § 27 b, at Udlændingestyrelsen er bekendt med, at en udlænding, der opholder sig her i landet, er omfattet af en udsendelsesafgørelse truffet i et andet Schengenland.

Det forudsættes i den forbindelse, at det som udgangspunkt vil være politiet, der kommer i kontakt med en sådan udlænding, og som – f.eks. ved opslag i Schengeninformationssystemet eller ved, at den pågældende udlænding selv oplyser dette – konstaterer, at den pågældende er omfattet af en sådan udsendelsesafgørelse. Det bemærkes i den forbindelse, at det formentlig kun vil være sjældent, at en udlænding er i besiddelse af dokumentation for, at myndighederne i et andet Schengenland har truffet en udsendelsesafgørelse vedrørende den pågældende. Der vil endvidere kunne være tilfælde, hvor den pågældende udlænding ikke er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket.

Hvis politiet konstaterer, at en udlænding er omfattet af en udsendelsesafgørelse truffet i et andet Schengenland, forelægger politiet sagen for Udlændingestyrelsen med henblik på, at Udlændingestyrelsen træffer afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 27 b.

Det vil i den forbindelse kunne være nødvendigt for politiet eller Udlændingestyrelsen at indhente yderli-